

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการประเมินการทำงานของปอดในผู้ป่วยที่เคยได้รับพิษจากสารพาราควอทในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดกำแพงเพชร โดยทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบ ณ จุดเวลา (Analytical cross-sectional study) ในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษในระหว่างวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2539 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 โดยทำการค้นข้อมูลประวัติผู้ป่วยจากเวชระเบียนผู้ป่วยใน จากโรงพยาบาลพุทธชินราชและโรงพยาบาลชาณุวรลักษณบุรี ซึ่งได้ผู้ป่วยจำนวน 14 คน และทำการติดตามผู้ป่วยเพื่อประเมินประสิทธิภาพปอดโดยการใช้เครื่อง spirometer วัดค่า FVC, FEV₁, และค่า VC ของกลุ่มผู้ป่วยและเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่มีอายุ เพศ น้ำหนัก และส่วนสูงใกล้เคียงกัน จากการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่เคยได้รับพิษจากสารพาราควอท ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยในเพศชายมีอายุระหว่าง 31-40 ปี ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ได้รับสารพิษจากการคิดฆ่าตัวตาย และหลังเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลก็ยังคงใช้สารพาราควอทอยู่ ส่วนในเพศหญิงมีอายุระหว่าง 11-20 ปี ได้รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ได้รับสารพิษจากการคิดฆ่าตัวตาย และหลังจากเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลไม่มีการใช้สารพาราควอทอีก
2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยและกลุ่มควบคุม จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ป่วยและกลุ่มควบคุม พบว่าประสิทธิภาพปอดของกลุ่มผู้ป่วยแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยังไม่สามารถสรุปทั้งความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและเวลาที่ผู้ป่วยได้รับกับผลการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพปอดของผู้ป่วยได้ เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับมาจากกลุ่มผู้ป่วยที่น้อยเกินไป

ปัญหาและอุปสรรค

1. การกำหนดกลุ่มผู้ป่วย

เนื่องจากผู้ป่วยที่ได้รับสารพาราควอท มีโอกาสเสียชีวิตได้มากกว่าร้อยละ 50 ดังนั้น การที่จะหาผู้ป่วยที่ได้รับสารพาราควอท ในระยะเวลา 3 ปีที่กำหนด แล้วรอดชีวิตอยู่ เป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก รวมถึงผู้ป่วยจะต้องไม่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหอบหืด, โรคปอด หรือมีประวัติสูบบุหรี่ ซึ่งโรคเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการประเมินประสิทธิภาพปอดของผู้ป่วยทั้งสิ้น ยิ่งทำให้มีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น

2. ความถูกต้องของเวชระเบียน

จากการวิจัยในครั้งนี้ ปัญหาเกี่ยวกับเวชระเบียนที่พบคือ ความผิดพลาดในการวินิจฉัย ความผิดพลาดเกี่ยวกับข้อมูลผู้ป่วย เช่น เวชระเบียนระบุว่า เป็นการได้รับพิษจากสารพาราควอท แต่เมื่อติดตามเก็บข้อมูลจากผู้ป่วย พบว่า ผู้ป่วยนั้นได้รับพิษจากสารอื่นที่ไม่ใช่สารพาราควอท ทำให้ต้องตัดผู้ป่วยรายนั้นออกจากการวิจัย หรือบางครั้งชื่อผู้ป่วยในเวชระเบียนไม่ตรงกับชื่อของผู้ป่วยจริงและที่อยู่อาจผิดพลาด ทำให้อาจเกิดปัญหาในขั้นตอนการติดตามเก็บข้อมูลผู้ป่วยได้

3. การติดตามเก็บข้อมูลผู้ป่วย

เนื่องจากผู้ป่วยมีที่อยู่ห่างไกล และกระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ดังนั้น การติดตามเก็บข้อมูลของผู้ป่วย จึงสามารถทำได้ 2 วิธีคือ

- 3.1 การนำผู้ป่วยมาวัดประสิทธิภาพปอดที่สถานีอนามัย
ซึ่งพบว่าผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และอาจเป็นภาระของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ในการติดต่อผู้ป่วยมาให้ ทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร
- 3.2 การติดตามผู้ป่วยไปที่บ้านโดยตรง
ซึ่งพบว่าปัญหาสำคัญอยู่ที่การตามหาบ้านของผู้ป่วย ซึ่งปัญหาที่ตามมาคือพาหนะในการเดินทางเข้าไปหาผู้ป่วยจะต้องสามารถเข้าไปได้สะดวก และบางครั้งอาจผิดหวังโดยไม่พบผู้ป่วย

4. ระยะเวลาและการเดินทาง

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษาในกลุ่มประชากรซึ่งได้รับสารพาราควอต ในลักษณะปกติวิสัย เช่น ฉีดพ่น หรือ สัมผัส
2. ควรกำหนดกลุ่มผู้ป่วยในเขตที่มีพื้นที่การเกษตร จะทำให้ได้จำนวนผู้ป่วยที่มากและอยู่ในพื้นที่เดียวกัน สะดวกต่อการเดินทางไปเก็บข้อมูลมากขึ้น
3. การติดตามวัดประสิทธิภาพปอดของผู้ป่วยอาจใช้การแจ้งให้ผู้ป่วยทราบล่วงหน้า เพื่ออธิบายเหตุผลให้ผู้ป่วยเข้าใจ และนัดผู้ป่วยมาวัดประสิทธิภาพปอดยังสถานีนอนามัย หรือโรงพยาบาลในพื้นที่จะทำให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น
4. ควรพิจารณากำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ป่วยให้รัดกุม เพราะเมื่อกำหนดกลุ่มผู้ป่วยได้เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอ การประเมินผู้ป่วยต่อเนื่องจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง

